

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 5T/27/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718010167
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Petrušková
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8718010167.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, samosudca JUDr. Mária Petrušková na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. júna 2018 v trestnej veci proti obžalovanému Q. Q. takto

r o z h o d o l

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

Q. Q. H. Ž. H. F. Á. Y. - nar. XX.XX.XXXX B. F., I. O. V. Z. Č.. XXX/XX,
K., U. K. P. F. XXX/XX, K.,

s a u z n á v a z a v i n n é h o

- zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona,

p r e t o ž e

-dňa 27.02.2016 v čase približne o 05:45 hod. na železničnej stanici v Poprade, pod zámienkou ukázania nástupišťa vlakov smerujúcich do Bratislavy vylákal poškodeného B. S. na nástupište č. 2 a tam sa mu postavil do cesty pred dvere, ktoré vedú k eskalátorom, načo ho poškodený B. S. vyzval, aby mu uvoľnil cestu k eskalátorom, no on neustúpil a bránil mu, aby sa dostal k eskalátorom a zároveň poškodenému B. S. povedal, aby mu dal mobilný telefón, čo poškodený B. S. odmietol a znova ho vyzval, aby mu uvoľnil cestu k eskalátorom, načo mu obžalovaný chytil pravú ruku a vložil mu ju do dverí, ktoré sa zavreli a pritom mu zovreli pravú ruku, následne chytil ľavú ruku poškodeného a nasilu sa mu snažil vybrať z ľavej ruky mobilný telefón, pričom poškodený B. S. začal kričať a v tom ho obžalovaný udrel otvorenou dlaňou po pravom líci a z ľavej ruky mu vytrhol mobilný telefón značky Samsung GT - 18750, striebornej farby, IMEI 354 084 051 417 372 a s ním ušiel, čím takto svojim konaním spôsobil poškodenému B. S. udretie a pomliaždenie pravej ruky, opuch a zakrvácanie v mäkkých tkanivách, bolesti s dobou liečenia 8 dní a zároveň odcudzením mobilného telefónu zn. Samsung GT - 18750 spôsobil škodu vo výške 118,-- eur poškodenej Q.Y. S., opatrovníčke poškodeného B. S.,

t e d a

-proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Za to mu
u k l a d á

Podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, s použitím 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 37 písm. m/ Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 5 /päť/ rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona ho na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku mu zároveň u k l a d á povinnosť zaplatiť poškodenej Q. S., K.. XX.XX.XXXX, O. W. I., W. Č.. XXX/X, R. W. K. B. škodu vo výške 118,--eur.

o d ô v o d n e n i e :

Na obžalovaného Q. Q. bola podaná obžaloba pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobnom návrhu.

Súd predmetnú obžalobu prijal a na hlavných pojednávaniach vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného Q. Q., poškodeného B. S., svedkov X. Q., Q. Z., R. Z., prečítaním svedeckej výpovede Q. S. pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 263 ods. 1 Trestného poriadku, prečítaním záverov znaleckého posudku znalcov Q. S. E., V. S. Š. pri splnení zákonných podmienok uvedených § 268 ods. 2 Trestného poriadku a listinných dôkazov a zistil nasledovné.

Obžalovaný Q. Q. v konaní pred súdom k podstatným okolnostiam žalovaného skutku uviedol, že v inkriminovaný deň prišiel do Popradu za účelom nájdania si práce, že v nejakom obchode si kúpil botasky a odišiel na železničnú stanicu, kde sa okolo 03:00 hod. až 04:00 hod. stretol s poškodným B. S., ktorý mu predal mobilný telefón za čiastku 20,--eur. Obžalovaný poprel, aby sa mobilného telefónu poškodeného zmocnil násilím i to, aby mu vložil pravú ruku do posuvných dverí takým spôsobom, akým mu to kládla za vinu obžaloba tvrdiac, že poškodený mu mobilný telefón núkal na predaj sám a opakovane, že mu ho predal bez nabíjačky, že telefón už nebol funkčný i to, že mobilný telefón zn. Samsung na druhý deň predal, pretože potreboval peniaze pre svoju chorú dcéru. Obžalovaný zároveň tvrdil, že nevie kde, kedy a akým spôsobom poškodený B. S. utrpel zranenie ruky.

Na návrh prokurátora súd prečítal výpoveď obžalovaného z prípravného konania pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 258 ods. 4 Trestného poriadku.

Obžalovaný Q. Q. v prípravnom konaní dňa 03.11.2017 k podstatným okolnostiam skutku uviedol, že v čase skutku bol na železničnej stanici v Poprade, že sa stretol s poškodným, ktorý mu núkal na predaj mobilný telefón za sumu 40,--eur i to, že ho od poškodeného pri hoteli Európa, nachádzajúceho sa vedľa železničnej stanice odkúpil za sumu 20,--eur. Obžalovaný tvrdil, že mobilný telefón neskôr predal mužovi menom R. z Nálepka za sumu 20,--eur, pretože potreboval peniaze na lieky pre chorú dcéru. Obžalovaný poprel, aby poškodného B. S. zbil alebo udrel tak, ako to tvrdil on.

Rozpory vo výpovediach, na ktoré ho súd v zmysle návrhu prokurátora upozornil a ktoré sa týkali toho, že obžalovaný v konaní pred súdom popisoval niektoré skutočnosti a okolnosti skutku či stretnutia s poškodným B. S. nad rámec prípravného konania obžalovaný odôvodnil len tým, že ku skutku malo dôjsť už dávno, že nie všetko si už pamätá, najmä nie jeho, ale napriek tomu trval na tom, že s poškodným sa po prvýkrát stretol okolo 04:00 hod. pred železničnou stanicou a na tom, že poškodený mu telefón chcel odpredať trikrát - prvýkrát pred železničnou stanicou, druhýkrát v priestoroch vestibulu železničnej stanice a že mobilný telefón od poškodného zakúpil až na tretíkrát pri hoteli Európa, blízko železničnej stanice.

Z obsahu vyšetrovacieho spisu vyplynulo, že obžalovaný Q. Q. vypovedal v prípravnom konaní aj dňa 18.01.2018 a to pri konfrontácii s poškodným B. S., ktorej časť konajúci súd aj bez návrhu prokurátora prečítal, pretože i táto obsahovala rozpory s údajmi uvádzanými obžalovaným na hlavnom pojednávaní, týkajúce sa hlavne miesta, na ktorom mu poškodený mal prediť mobilný telefón. Obžalovaný pri konfrontácii s poškodným uviedol, že poškodený mu mobilný telefón zn. Samsung predal za železničnou stanicou v Poprade, niekedy koncom februára roku 2016 za sumu 20,--eur, popierajúc pritom, aby mobilný telefón poškodnému ukradol i to, aby privrel ruku poškodného do posuvných dverí, ktoré sa podľa jeho zistenia nedajú zatvoriť „ak v nich niekto stojí“. Obžalovaný tvrdil, že neprenasledoval poškodného takým spôsobom, akým ho zaznamenali kamery umiestnené v priestoroch železničnej stanice tvrdiac zároveň, že za poškodným šiel len preto, aby sa pozrel „kam ide“.

Rozpory v tejto časti výpovede obžalovaného a vo výpovedi obžalovaného urobenej na hlavnom pojednávaní, na ktoré ho súd upozornil a ktoré sa týkali toho, či poškodného prenasledoval alebo neprenasledoval a miesta predaja mobilného telefónu, obžalovaný odôvodnil len tým, že kamerové záznamy svedčiacie pre to, že poškodného prenasledoval nie sú pravdivé, resp. že poškodný mu mobilný telefón predal na mieste „vedľa“ železničnej stanice v Poprade. Takéto vysvetlenie rozporov

obžalovaným sa však súdu vo svetle ďalších dôkazov javilo iba ako účelové a použité v rámci jeho obrany, keďže obžalovaný vo všetkých svojich výpovediach priznával stretnutie s poškodeným B. S. v inkriminovaný deň a čas, priznával i to, že mobilný telefón zn. Samsung, ktorý neskôr predal ďalšej osobe menom R., pochádzajúcej z obce Nálepko, patril pôvodne poškodenému B. S.. Obžalovaný priznával aj to, že mobilný telefón od poškodeného zakúpil za čiastku 20,--eur a že mobilný telefón zn. Samsung mu poškodený predal dobrovoľne, namietajúc teda iba to, aby sa mobilného telefónu poškodeného zmocnil násilím.

Svedok B. S. v konaní pred súdom k podstatným okolnostiam žalovaného skutku uviedol, že v žalovaný deň sa v ranných hodinách nachádzal v priestoroch železničnej stanice v Poprade a čakajúc na vlak idúci do Spišských Tomášoviec s odchodom o 05:17 hod. sa pohyboval a prechádzal v miestach, kde sa predávajú cestovné lístky i to, že priestory železničnej stanice neopustil a že už vtedy si „všimol“ obžalovaného. Svedok ďalej uvádzal, že keď prichádzal k nástupištiu č. 2 a mal v ruke telefón, ktorým volal svojej kamarátke, obžalovaný šiel za ním, privrel mu pravú ruku do dverí a z ľavej ruky mu ukradol mobilný telefón spolu s paušálnou kartou a ušiel, načo on vec oznámil polícii. Svedok poprel, aby s obžalovaným „komunikoval“ vo veci kúpy a predaja predmetného mobilného telefónu.

Na návrh prokurátora so súhlasom obžalovaného súd prečítal časť svedeckej výpovede B. S. z prípravného konania zo dňa 12.05.2016 pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku.

Svedok B. S. v prípravnom konaní k podstatným okolnostiam žalovaného skutku okrem iného uviedol, že keď prišiel v žalovaný deň na železničnú stanicu v Poprade, ľahol si na lavičku a snažil sa zaspáť, pretože najbližší vlak smerom na Spišskú Novú Ves odchádzal v čase o 03:42 hod. i to, že už v tom čase sa obžalovaný okolo neho „motal“. Podľa jeho tvrdenia sa svedok prebudil až okolo 05:00 hod. a šiel do stredného vestibulu železničnej stanice, kde ho oslovil obžalovaný a žiadal ho, aby mu ukázal miesto odkiaľ odchádza vlak do Bratislavy. Svedok ďalej uvádzal, že krátko nato ho obžalovaný v mieste pred posuvnými otváracími dverami vedúcimi do horného vestibulu, opätovne oslovil slovami: „daj mi mobil“, ktorý on v tom čase držal v ľavej ruke, čo odmietol a vtedy mu obžalovaný chytil pravú ruku, dal mu ju medzi posuvné dvere a nato mu oboma rukami z jeho ľavej ruky vytrhol mobilný telefón. Svedok uviedol i to, že obžalovaný ho ešte aj uderil po pravom líci, že pravú ruku sa mu z dverí podarilo uvoľniť „až o chvíľu“, načo celú vec oznámil polícii a že v dôsledku zranenia ruky vyhľadal lekárske ošetrenie v Nemocnici Poprad, a.s.

Rozpory vo výpovediach, na ktoré ho súd upozornil a ktoré sa týkali toho, že v konaní pred súdom nevypovedal k okolnostiam skutku, ku konaniu obžalovaného i k ich stretnutiu, resp. k okolnostiam, ktoré predchádzali skutku tak podrobne ako v prípravnom konaní svedok odôvodnil tým, že pravdivá je prečítaná výpoveď a že keď niektoré okolnosti v konaní pred súdom neuviedol, tak len preto, že si nato nepamätal, keďže „má v hlave iné problémy“, „nemá pred sebou papier“ a že to už bolo dávno, čo konajúci súd ako vysvetlenie rozporov v jednotlivých výpovediach svedka B. S. považoval za dostatočné a objektívne vysvetlenie aj vzhľadom na odstup času od skutku až po jeho výpoveď v konaní pred súdom, ale aj vzhľadom na zdravotný a mentálny stav svedka, bez súčasne zisteného relevantného dôkazu svedčiaceho pre to, aby svedok chcel svojou výpoveďou obžalovanému prívodiť trestné stíhanie úmyselne.

Svedok Q. Z. v prípravnom konaní i v konaní pred súdom zhodne uvádzal, že o okolnostiach žalovaného skutku a konaní obžalovaného nemá vedomosť, ale potvrdil, že obžalovaný mu po 27.02.2016 núkal na predaj mobilný telefón zn. Samsung, do ktorého on vložil svoju SIM kartu i to, že mobilný telefón od obžalovaného nekúpil.

Obžalovaný ani prokurátor nenavrhli konajúcemu súdu odstraňovať rozdiely vo výpovediach svedka Q. Z. postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku majúť zato, že jeho výpoveď z prípravného konania je zhodná s výpoveďou urobenou v konaní pred súdom.

Svedok R. Z. v prípravnom konaní i v konaní pred súdom taktiež zhodne uvádzal, že o okolnostiach žalovaného skutku a konaní obžalovaného nemá vedomosť, ale že obžalovaný je osobou zaznamenanou na videozázname zo dňa 27.02.2016 v čase od 05:45 hod. do 05:47 hod., ktorú on opoznal podľa chôdze.

Obžalovaný ani prokurátor nenavrhli konajúcemu súdu odstraňovať rozdiely vo výpovediach svedka R. Z. postupom podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku majúť zato, že jeho výpoveď z prípravného konania je zhodná s výpoveďou urobenou v konaní pred súdom.

Svedok Y. Z. v konaní pred súdom využil svoje právo nevypovedať v zmysle ustanovenia § 130 ods. 2 Trestného poriadku pre príbuzenský vzťah k obžalovanému a preto pri splnení podmienok uvedených v § 263 ods. 4 Trestného poriadku súd jeho výpoveď z prípravného konania prečítal.

Svedok v prípravnom konaní dňa 15.12.2016 uviedol, že nevie vysvetliť akým spôsobom sa SIM karta evidovaná na jeho meno dostala do odcudzeného mobilného telefónu zn. Samsung tvrdiac len to, že od R. Z.Á. má vedomosť, že obžalovaný v jednom prípade ponúkal na predaj mobilný telefón jemu.

Svedok X. Q. v konaní pred súdom uviedol iba to, že R. Z. niekedy v roku 2014 si pýtal od neho telefónne číslo a že jemu obžalovaný žiadny mobilný telefón na predaj nenúkal.

Na návrh prokurátora so súhlasom obžalovaného súd prečítal svedeckú výpoveď X. Q. z prípravného konania zo dňa 12.05.2016 pri splnení zákonných podmienok uvedených v § 264 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku.

Svedok X. Q. sa v prípravnom konaní k podstatným okolnostiam žalovaného skutku, či konania obžalovaného nevyjadroval a tvrdil, že nevie akým spôsobom sa dostala jeho SIM karta do odcudzeného mobilného telefónu zn. Samsung GT.

Rozpory vo výpovediach, na ktoré ho súd upozornil a ktoré sa týkali toho, že v konaní pred súdom nevypovedal tak podrobne ako v prípravnom konaní svedok odôvodnil len tým, že pravdivá je prečítaná výpoveď a že keď niektoré okolnosti v konaní pred súdom neuviedol tak len preto, že si nato už nepamätá, čo konajúci súd ako vysvetlenie rozporov v jednotlivých výpovediach svedka X. Q. považoval za dostatočné a objektívne vysvetlenie aj vzhľadom na to, že jeho svedecké výpovede sa netýkali relevantných okolností žalovaného skutku.

Z výpovede svedkyne Q. S., prečítanej so súhlasom prokurátora a obžalovaného v zmysle § 263 ods. 1 Trestného poriadku vyplynulo, že svedkyňa nemá priame vedomosti o žalovanom skutku a že len od svojho syna B. S. sa niekedy vo februári roku 2016 dozvedela, že bol zbitý a okradnutý v meste Poprad neznámym rómom, ktorý mu ruku privrel do dverí a ktorý mu súčasne odcudzil mobilný telefón zn. Samsung GT, čím mu spôsobil škodu vo výške 118,--eur, ktorú si súčasne ako opatrovníčka poškodeného B. S. uplatňovala v trestnom konaní.

Výška škody, ktorú si Q. S. uplatňovala za poškodeného B. S. zodpovedala odbornému vyjadreniu podanému v zmysle § 141 ods. 1 Trestného poriadku, t. j. výške 118,--eur.

Súd vo veci vykonal dokazovanie aj prečítaním záverov znaleckého posudku Q.. S. E. U. V.. S. Š. pri splnení podmienok uvedených v § 268 ods. 2 Trestného poriadku, t. j. so súhlasom obžalovaného a prokurátora a prečítaním listinných dôkazov v zmysle § 269 Trestného poriadku.

Zo záverov znaleckého posudku Q.. S. E. vyplýva, že u poškodeného B. Y. S. pri znaleckom vyšetrení nebola zistená prítomnosť duševnej choroby alebo duševnej poruchy v zmysle psychózy, iba zmiešaná porucha osobnosti a pokles rozumových schopností do pásma ľahkej mentálnej retardácie, ktoré však neovplyvnili schopnosť poškodeného správne vnímať realitu a ani jeho schopnosť ju reprodukovat.

Zo záverov znaleckého posudku V.. S. Š. vyplýva, že u poškodeného sa intelektové schopnosti nachádzajú v pásme miernej duševnej zaostalosti, bez významných patologických prejavov, ale napriek tomuto zisteniu je poškodený schopný prežiť skutočnosti správne vnímať, bez porúch vnímania i správne jadro udalostí v pamäti uchovať s tým, že reprodukcia nemusí byť úplne presná, vzhľadom na nízku úroveň kognitívnych a najmä pamäťových funkcií poškodeného a s tým, že vplyvom časového odstupu môžu byť u poškodeného prítomné nevedome skreslenia detailov prežitých udalostí. Znalkyňa u poškodeného nezistila sklony ku konfabulácii, fabulácii alebo poruchy pamäte, naopak zistila motiváciu poškodeného vypovedať pravdivo aj preto, že podľa nej vo všeobecnosti osoby s defektným intelektom nie sú schopné vymyslieť si skutočnosti, ktoré neprežili.

K záverom predmetných znaleckých posudkov na poškodeného B. S. a k výpovedi svedkyne Q. Y. S. sa viazali aj listinné dôkazy v podobe rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 11Ps 2/2013 a listina o ustanovení za opatrovníka zo dňa 25.07.2013.

Zo zápisnice o trestnom oznámení vyplýva, že poškodený B. S. podal vo veci trestné oznámenie dňa 27.02.2016, ktoré doplnil dňa 20.03.2016, z výpisov prichádzajúcich a odchádzajúcich hovorov, SMS a MMS správ príslušných mobilných operátorov je zrejma telekomunikačná prevádzka z mobilného telefónu s č. IMEI: XXX XXX XXX XXX XXX za obdobie od 27.02.2016, z lekárskeho správ a potvrdení vyplýva, že poškodený B. S. bol ambulantne ošetrovaný v Nemocnici Poprad, a.s. dňa 27.02.2016 a to na ambulancii úrazovej chirurgie s diagnózou - povrchové poranenia zápästia a ruky, resp. udretie a pomliaždenie pravej ruky s opuchom a zakrvácaním v mäkkých tkanivách.

Úradný záznam z analýzy digitálnych záznamov kamier železničnej stanice v Poprade zo dňa 27.02.2016 zodpovedal i vecnému dôkazu - 1ks DVD nosič a z týchto dôkazov vyplýva, že obžalovaný v inkriminovaný deň o 05:45:33 hod. stojí vedľa poškodeného i to, že si ho „vyhliadol“, ako aj to, že o 05:49:01 hod. a o 05:49:28 hod. obžalovaný prenasleduje poškodeného idúceho smerom k eskalátorom na nástupište železničnej stanice, resp. k eskalátorom vedúcim na 2. poschodie železničnej stanice. Predmetné dôkazy svedčia aj o tom, že v čase o 06:22.30 hod. poškodený prechádzal k eskalátorom

na 1. poschodie železničnej stanice, pričom si drží pravú ruku ľavou rukou v lakti, že pravú ruku má zohnutú v lakti smerom hore a že krúži päšťou ruky.

Vyššie uvedené dôkazné prostriedky konajúci súd nato vyhodnotil v zmysle zásad uvedených v § 10 a v § 12 Trestného poriadku a dospel k záveru, že žalovaný skutok sa stal, že ho spáchal obžalovaný Q. Q. na skutkovom základe uvedenom vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia a že tento z hľadiska právnej kvalifikácie vykazuje všetky znaky zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, pretože obžalovaný proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Pri skutkových a právnych záverov bolo konajúcim súdom vychádzané z dôkazov v podobe výpovedí poškodeného B. S., z výpovedí svedkov Q. S., R. Z. U. Q. Z., zo záverov znaleckých posudkov Q.. S. E. U. V.. S. Š. i z vyššie uvedených listinných a vecných dôkazov.

Svojimi závermi sa tak konajúci súd stotožnil so skutkovým a právnym tvrdením obžaloby, na rozdiel od tvrdení obžalovaného Q. Q., ktorý sa bránil tým, že mobilný telefón zn. Samsung GT mu poškodený predal dobrovoľne, ktorým však súd neuveril, pretože na rozdiel od jeho tvrdení, tvrdeniam poškodeného B. S. v plnej miere korešpondovali i ďalšie dôkazy v podobe 1ks DVD záznamu a jeho prepisu, lekárskeho správ i vyššie uvedeným výpovediam svedkov, spolu s dôkazmi vyplývajúcimi zo záverov znaleckých posudkov, podľa ktorých poškodený, vzhľadom na svoj zdravotný stav nie je schopný vymyslieť si neprežité skutočnosti, keďže je naivný a jeho fantázia je obmedzená.

Je pravdou, že poškodený B. S. na začiatku predmetného trestného konania tvrdil, že páchatelom skutku má byť podľa tvrdení iných osôb - Y. prezývaný „Cehlička“ i to, že na základe pôvodne vykonanej rekognície osôb podľa fotografií bolo príslušnými orgánmi činnými v trestnom konaní vznesené obvinenie osobe - Y. S., ale súčasne je pravdou i to, že vyššie uvedené dôkazy už v ďalšom štádiu prípravného konania dostatočným a objektívnym spôsobom preukázali, že neznámou osobou rómskeho pôvodu, ktorý sa poškodenému pôvodne predstavil ako Y.Š. zo Smižian je práve obžalovaný Q. Q., ktorého na kamerových záznamoch poškodený B. S. i svedok R. Z. jednoznačne opoznali. Obžalovaný vlastne svoju prítomnosť na mieste činu nepoprel ani v jednej svojej výpovedi urobenej, či už v prípravnom konaní alebo na hlavnom pojednávaní.

Aj z tohto dôvodu súd jeho návrh na doplnenie dokazovania vykonaním rekonštrukcie skutku odmietol v zmysle § 272 ods. 3 Trestného poriadku, majúc zato, že pre zistenie skutkového stavu tento dôkaz, ktorý navrhoval obžalovaný nie je potrebný a dôvodný.

Na tomto závere súdu nič nemení ani tá skutočnosť, že obžalovaný spáchanie žalovaného skutku popieral s poukazom nato, že poškodený mu telefón predal dobrovoľne a nato, že nevie, kde a akým spôsobom utrpel poškodený zranenia pravej ruky, pretože túto obranu obžalovaného konajúci súd vyhodnotil ako účelovú a použitú len v snahe vyvinieť sa z následkov svojej trestno-právnej zodpovednosti.

Zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí ten, kto proti inému použije násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Objektívna stránka tohto trestného činu spočíva v použití násilia alebo hrozby bezprostredného násilia ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu napadnutej osoby.

Násilím sa rozumie použitie fyzickej sily na prekonanie alebo zamedzenie kladeného alebo očakávaného odporu, nie je podmienkou, aby napadnutá osoba kladla odpor.

Hrozbu bezprostredného násilia treba rozumieť hrozbu takým násilím, ktoré má byť vykonané ihneď, ak sa napadnutý nepodrobí vôli útočníka.

Trestný čin lúpeže je dokonaný už samotným použitím násilia alebo hrozby bezprostredného násilia v úmysle zmocniť sa cudzej veci a pre naplnenie formálnych znakov tejto skutkovej podstaty nie je rozhodujúce, či sa páchatel tejto veci aj zmocnil, rovnako, ak páchatel po použití násilia dobrovoľne upustí od uskutočnenia svojho úmyslu zmocniť sa cudzej veci.

Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel páchatela, ktorý sa musí vzťahovať tak na násilné konanie, ktorým chce prekonať alebo znemožniť odpor obete, pre ktorý sa inak veci nemôže zmocniť, ako aj na to, aby sa zmocnil cudzej veci.

Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovaného kvalifikoval ako konanie plne trestne zodpovednej osoby a spáchané v priamom úmysle podľa § 15 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona, pretože obžalovaný chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom a ako je zrejme z následku jeho konania, tento záujem aj porušil.

Obžalovaný mal aj motív a pohnútku konať vyššie uvedeným spôsobom, pretože v čase skutku bol nezamestnaný, nemal stály zdroj finančných prostriedkov a žil len zo sociálnych dávok.

Obžalovaný Q. Q. bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť, naposledy trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 1T 90/2013 zo dňa 27.09.2013, právoplatného dňom 11.10.2013 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, za ktorý mu bol uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, s jeho výkonom v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a ktorým bol súčasne zrušený výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves, sp. zn. 4T 211/2012 zo dňa 22.11.2012, právoplatný dňom 04.02.2013, v evidencii priestupkov má 2 záznamy za porušenie § 108 ods. 1 písm. f/ zákona č. 513/2009 Z.z. a z miesta trvalého bydliska je hodnotený len všeobecne.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzajúc zo všeobecných i individuálnych zásad platných pri ukladaní trestov a upravených v ustanovení § 34 Trestného zákona vzal súd do úvahy to, aby uložený trest zabezpečil ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti, vytvorí podmienky na jeho výchovu k vedeniu riadneho života a nato, aby trest súčasne iných páchatel'ov odradil od páchania trestných činov a aby vyjadril aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Konajúci súd rovnako tak prihliadol nato, aby uložený trest postihol iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu, prihliadajúc pri tom na spôsob spáchania činu, jeho následok, formu zavinenia, samotnú osobu páchatel'a, jeho pomery, možnosť nápravy a prevahu prirážajúcich okolností v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona a to na prirážajúcu okolnosť predchádzajúceho odsúdenia v zmysle § 37 písm. m/ Trestného zákona, bez zistenia akejkoľvek poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 Trestného zákona a po takto vyhodnotených zásadách dospel k záveru, že u obžalovaného sa tento účel dosiahne len uložením trestu odňatia slobody vo výmere 5 /päť/ rokov, teda nad hranicou trestnej sadzby zvýšenej v zmysle ustanovenia § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona stanovenej zákonom pri tomto trestnom čine lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, s výkonom trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože obžalovaný už bol pred spáchaním skutku v predchádzajúcich desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa názoru súdu bolo nevyhnutnou podmienkou, aby sa obžalovanému uložil takýto druh a výmera trestu odňatia slobody i príslušné zaradenie do ústavu na výkon trestu, pretože si to vyžadovali tak konkrétne okolnosti prípadu, ako aj individuálna a generálna prevencia trestu.

Súd nezistil žiadny zákonný dôvod nato, aby pri ukladaní trestu obžalovanému Q. Q. použil ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, keďže vykonané dokazovanie nepreukázalo také okolnosti prípadu a pomery obžalovaného, ktoré by súd mohli viesť k záveru, že použitie zvýšenej trestnej sadzby ustanovenej zákonom podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona je pre páchatel'a neprimerane prísne a ani k záveru, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti pred páchatel'om postačuje aj trest kratšieho trvania.

Obžalovaný je osobou len ťažko napravitel'nou, pretože k jeho prevýchove a náprave nevedlo ani jeho z predchádzajúcich trestných stíhaní a ani uložené tresty odňatia slobody.

Poškodený B. S. si prostredníctvom svojej opatrovníčky Q. S. nárok na náhradu škody vo vzťahu k obžalovanému Q. Q. uplatnil riadne a včas a preto súd mu konajúci súd uložil aj povinnosť zaplatiť škodu vo výške 118,--eur.

-proti inému použil násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Poprad na Krajský súd v Prešove. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby oznámením bolo až doručenie rozsudku.